

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBIDOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTARIA.

ECCE PANIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS PROPRUM.

XXXIII. ÉVF. 1933. DECEMBER

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNYTEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNÉK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanum nyomda r. t. Budapest

VRIGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS.

ECCE AGNUS DEI

ECCE AGNUS DEI

TARTALOM: *Mátra! Gyula dr.*: »Jöjj el édes Üdvözlőnk!» — *Kupka Izabella*: Karácsonyjé. — *Kerner István dr.*: Isteni orvosunk és orvosságunk. — *Kolozsváry Ferenc*: Fekete karácsony... fehér karácsony. — *Központi*: Decemberi ima-szándékunk. — *Krón'ka*.

Mélyen tisztelt munkatársainknak és előfizetőinknek a karácsonyi ünnepekre szívből kívánunk sok-sok lelki örömet a Kis Jézustól!
Az Örökimádás szerkesztője és kiadóhivatala.

Az Örökimádás utolsó számához postai befizetőlapot melléktünk és szeretettel kérjük annak felhasználását az előfizetés szíves megújítására.

Rózsafüzér képes Naptára az 1934. évre is elkészült, kiadja a «Rózsafüzér Királynéja» szerkesztősége, Budapest, VII., Szent Domonkos-utca 3. Ára csak 70 fillér és benne van minden, amit jó naptártól várunk. Sőt méglegpőn kedves és gazdag a tartalma; érdekes képek és komoly ismertető cikkek a naptárakban megszokott történetek mellett. Igen ajánljuk!

vitéz Somogyi István dr. árvaszéki ülnök **A reverzálisok** (Megegyezések a gyermekek vallására) címen igen értékes — tapasztalatokon alapuló — tanulmányt bocsátott közre, amelyben a mai joggyakorlatot — minden eshetőségre való tekintettel — megismerteti velünk. Igen nagy hasznát veszik ennek a könyvnek nemcsak a lekipásztorok, hanem más — különösen egyes vallású vidéken — a hívek is. Plébániai könyvtárak, legényegyletek és kongregációk könyvtárai okvetlen rendeljék meg. Kiadta a Studium r. t., Budapest, IV., Múzeum-körút 21. Ára 2 P.

Farkas Alberik S. O. C. **Kenyértördelés** címen adta ki Márton kifejező címrajzával díszítve a legméltóságosabb Oltáriszentségről szóló litánia invokációiról írt tizenkilenc elmélkedését. A magyar eucharisztikus irodalom értékes művel gyarapodott e kiadványban, mert Alberik atya mindegyik elmélkedésében az Eucharisziáért hevülő lélek nyilatkozik meg, s előhossa kincstárából mindazt az újat és régít, amivel a legméltóságosabb Oltáriszentség iránti szeretetet föléleszteti, ápolni és fokozni lehet. A legőszintébb örömmel ajánljuk mindenkinek. Ára a szerzőnél Budapest, I., Szent Imre herceg-u. 3. Ára 1 P 70 fill.

„Jöjj el, édes Üdvözítőnk!”

CSÖMÖR és undor fog el bennünket azzal szemben, ami a világon most történik: az alávalóság netovábbja minden vonalon s ezzel szemben az erény és becsületesség meg-megvillanó erőfeszítései a sötét éjtszakában. Az egész világon mérhetetlen, megoldatlan probléma. Népek és nemzetek egymás föltámadásától és megerősödésétől félnek és inkább szeretnének kölcsönösen egymás sírjába nézni, minthogy valami áldozattal előmozdítanák a jobb jövő megérkezését. A jelen idők vezetőemberei között túlfengenek az epigonok, akik nem tudnak hivatásuknak megfelelni. Egyedül az Anyaszentegyház az, amely hivatása magaslatán áll: mindenütt megteszi, amit tehet. Amikor a legádázabb, szervezett támadások érték mindenütt, akkor indította meg katolikus akcióját és mutatott irányt, amely kivezeti a világot abból a mérgesgázos mocsárból, amelybe gonosz kezek vezették.

S az Egyház útmutatására hallgatók között mind erősebb lesz a vágy Krisztus után, aki az Egyházon keresztül nyilatkozott meg és most az advent kétezeréves könyörgése mindinkább reális erővel tör ki a lelkekből: *„Jöjj el, édes Üdvözítőnk!”*

Nagyon várjuk újra Krisztust olyan értelemben, hogy az egész világ észrevegye eljövetelét. Az egész emberiségnek Benne kell látnia a «világ világosságát», aki «megvilágosít minden e világra jövő embert» és nélkülözhetetlen világosság minden probléma megoldásánál is. Krisztust elhomályosította, maga előtt eltakarta a modern világ. Mindenféle más eszmék és dolgok jobban érdeklik, mint Krisztus s ami Vele kapcsolatban van. A sport, gazdagság és élvezetek nagyon sok embernél a legmagasabb ideálok, pedig mennyire fölötte áll ezeknek a mulandó dolgoknak Krisztus és a lélek örök ügye. Az Anyaszentegyház megtesz minden tőle telhetőt és a jelen adventben azért imádkozik a szokottnál is nagyobb buzgósággal: *«Jöjj el, édes Üdvözítőnk!»*

Nagyon óhajtjuk, szinte epedő vágyódással sóvárgunk *Krisztus igaz-*

ságossága után. Szellemi rabszolgaság van a világon. Igen sok ember nyögi jármát, mert félti földi egzisztenciáját. Akik pedig ilyen kénytelenségből fogadnak szót vagy tesznek félre elvet, csavarnak ki törvényt, mind-mind az igazság testén ejtenek sebet és az igazakban — akik szenvedő alanyai a mai kornak — fokozzák a vágyat Krisztus igazságosságának érvényesülése után. Ó, ha Krisztus igazságossága érvényesülne az országok vezetésében! Ha az országok kormányai — minden miniszter személyében — kegyelem állapotában és az Úr Jézus irányítása alatt volnának, de más-kép állanának a közügyek! Nem mérgezné a közélet levegőjét napról-napra új meg új botrány bűze s — akiknek kötelessége — nem keresnének «törvény hiányában» kibúvót a kioperálásuk elől, hanem a legfőbb törvény, az *igazság* alapján járnának el azonnal. A legnagyobb magyar egyházi tekintély mondotta nemrég: «Az egyházi törvények között mindenre van paragrafus, mert az egyház krisztusi igazság alapján áll». Az Egyház mindig helyesen tud ítélni, mert amire nincs írott törvény, ott van a legfőbb irányító elv, az igazság. Krisztussal együtt ennek az igazságnak az uralmának a beköszöntését is sóvárogja az emberiség adventi fohásza: «Jöjj el, édes Üdvözítőnk!»

Nagyon várjuk Őt a saját lelkünkbe is. A hívő lélek nem tud betelni Krisztussal. Úgy van, ahogyan az úrnapi himnusz mondja: «Akik megzúlnak, éheznek Téged!» Mindig többet és többet akarunk kapni Krisztusból, a szentáldozásban vett Krisztustól. Mindig több és több tekintetben óhajtjuk az Ő eljövételének teljesedését: lelkünkbe fény, erő és béke kell a Krisztusból. S mennél többet kapunk ezekből, annál jobban beteljesedett számunkra a «Jöjj el, édes Üdvözítőnk» adventi fohászának kéréme.

Kedves oltáregyleti tagok, szálljunk le a világ — érintett — problémáinak mélységeibe és hívjuk meg mindenüvé Krisztust... De elsősorban a saját lelkünkbe és saját életünk minden vonatkozásába, hogy bennünk és általunk tökéletesen nyilatkozhasson meg és rajtunk keresztül legyen előkészítve az útja máshová is, ahová még el kell jönnie.

Szentségi Jézus, édes Üdvözítőnk, a Te templomi «Betlehemed»-ből (= a kenyér háza = a legméltóságosabb Oltáriszentséget rejtő szentség-ház), amely körül annyi szenvedés boldogtalansága morajlik a világon, hirdetess angyalaid által újra békét, amelyet egyedül Te hozhatsz el az emberiségnek.

Mátrai Gyula dr.

Karácsonyi ünnepi találkozásainkon apostolkodjunk az Örökimádás érdekében. Hacsak egy előfizetőt szerez mindenki — pedig erre mégis képesek volnánk — akkor is nagy szolgálatot tenne a szentségi Jézus eucharisztikus országa terjedésének.

KARÁCSONYÉJ

Sejtelmes, bűvös éj...
Csillagtűz... égi fény...
Suhanó fehér angyalszárnyak...
Évezredek epedve vártak!

Angyalszó... égi dal...
Biborszín üdv-hajnal...
Próféták, ősök álmódása...
Ragyogó új nap pirkadása!

Néma csend... hideg éj...
Súvít a téli szél...
Halvány mécsű barlang rejteget
Melengetőn égi Kisdedet.

Jászolban megpihen,
Szendereg édesen:
Mosoly játszadoz csöppnyi ajkán,
Glória aranyfürtű haján...

Ringatja Szűzanya,
Szeplőtlen Mária.
Hű József erős karja védi.
Szerető áhitat övezi.

Aludjál édesen,
Jézuskám,... kis Szívem...
Távol még tövis, kín és kereszt...
Angyalok zengnek dicséneket.

Aludjál édesen,
Jézuskám,... kis Szívem...
Őriznek angyalok,
Imádnak pásztorok...
Virraszt a szeretet:
Hódolnak hű szívek...
Álmodjál... Édesem...
Jézuskám... Istenem!

Kupka Izabella.

Isteni orvosunk és orvosságunk.

Elmélkedés.

BÁNATOSAN szemléli Jeremiás próféta Izrael pusztulását. Mély lelki fájdalommal kiált fel: «Az én népem leányának romlása miatt leverte vagyok, szomorkodom és iszonyat fog körül engemet». Vigaszt, enyhületet, reménysugárt óhajt. Gyógyító balzsam után eped. Orvost keres. Fölsóhajt: «Nincs többé balzsam Galaádban? vagy nincsen ott orvos?» S mikor látja, hogy Galaád hegyeinek oldalán bőven megterem a balzsam, töprengve kérdi: «Miért nem gyógyul be tehát az én népem leányának sebe?» (Jer. B₂₁₋₂₂.)

Mily sokszor szemléljük mi is bánatosan a tátongó sebeket nemzetünk testén? Mily fájdalmasan érinti lelkünket a sok baj, nyomorúság, szenvedés, amely körülvesz minket. Levertek vagyunk, szomorkodunk, szinte életiszonyat fog el minket is és sópánkodva kérjük: Nincs orvos

Isten országában s nincs sebeinkre, bajainkra orvosság? S ha van, miért nem gyógyulnak be sebeink? Keressük elmékedésünkben a megnyugtató feleletet kérdéseinkre! Keressük az orvost, az orvosságot és meg nem gyógyulásunknak okait.

1. *Van orvosunk.* Itt van köztünk a szentségi Jézus, aki önmagára vonatkoztatja a próféta szavait: «Az Úr Lelke rajtam, azért kent föl engem; elküldött... meggyógyítani a töredelmes szívűeket... visszaadni a látást a vakoknak»... (Lk. 4₁₈.) Orvos, kit az Úr szent Lelke kent föl és küldött a beteg emberek gyógyítására. Orvos, ki nemcsak az alatt a három esztendő alatt gyógyított, míg a földön járt, hanem azóta is folytonosan évezredekben keresztül. Mikor Szent Péter első apostoli körútját végezte, eljutott Liddába, ahol egy Éneás nevű embert talált, ki már nyolc év óta ágyban feküdt, mert inaszakadt volt. Péter így szóla hozzá: «Éneás! az Úr Jézus Krisztus meggyógyított téged. Kelj föl, vedd meg ágyadat! És azonnal fölkel». (Ap. Csel. 9₁₁.) Ma is gyógyít Krisztus. Őt hívják a beteghez és azt mondja, amit egykoron: «Megyek és meggyógyítom őt». (Mt. 8₇.) Hozzá sietnek a betegek és ő örömmel fogadja őket és meggyógyít ma is, mint egykoron, «minden betegséget és minden nyavalyát a nép között». (Mt. 4₂₃.) A nagy beteg emberi társadalomnak egyedüli orvosa, aki még tud segíteni s aki még akar rajta segíteni. Egyedül Ő meri mondani ma is a sok nyavalyában, bajban sanyalódó embereknek: «Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtok és terhelve vagytok és én megenyhítelek titeket». (Mt. 11₂₈.) Orvos, ki ismeri, szereti betegeit; ki tud és akar is rajtuk segíteni. Az irgalmas szamaritánus leírhatatlan szeretetével közeledik hozzájuk és bekötözi sebeit, nagy szeretetének borát és irgalmának olaját öntvén azokba. (Lk. 10₃₁.)

2. *Van orvosságunk.* «Van-e balzsam Gálaádban», kérdi a próféta? Tiszteletreméltó Szent B da szerint Gálaád gyógyító balzsama Krisztust jelképezte az Oltáriszentségben, aki itt minden bajainkra megajánlja az orvosságot. Orvossága ez a szentség nemcsak lelkünknek, de testünknek is. A szentatyák tanítása szerint ezért is rendelte az Úr e szentséget két szín alatt, hogy úgy a test, mint a lélek orvossága legyen. Azért a betegnek áldoztatása után így imádkozik az Egyház: «Szent Urunk, mindenható Atyánk, örök Istenünk, alázatos hűséggel kérünk, add, hogy szent Fiaid, Jézus Krisztus testének vétele testvérünk testének és lelkének örök orvosságára szolgáljon». Egész emberi természetünket magára vette az Isten Fia, hogy egész természetünket testben és lélekben gyógyítsa szent teste és vére által. «Az élet kenyere» e szentség. A mennyei Atya kimondott szent akaratára, hogy aki hisz benne és hozzájárul, mint orvosságot magához veszi és táplálkozik vele, annak örök élete legyen. A pusztában vándorlók manhattak ettek, de ez a csodálatos eledel nem tudta őket megölni a haláltól;

míg az égből szálló kenyér azért adatott nekünk, hogy aki abból eszik, meg ne haljon. (Ján. 6₅₀.) A romlandó testet ugyan kikezdi a nyavalyák és különféle betegségek. A halál is úrrá lesz a test felett. De csak egy időre, mert amely test élvezte az élet kenyerét s használta ezt a csodálatos isteni orvosságot, azt Krisztus, az orvos feltámasztja az utolsó napon s már a feltámadott, megdicsőült testen nem uralkodhatik többé sem betegség, sem halál.

3. Van isteni orvosunk és csodálatosan gyógyító balsamunk, honnan van mégis *erőtlenességünk, gyöngeségünk, sok betegségünk*, nemcsak testi, de sokszor lelki halálunk is? «Miért nem gyógyul be — kérdezhetjük mi is a prófétával — az én népemi leányának sebe?» Talán azért, mert megfogytokozott a mi hitünk isteni orvosunkban és bizodalunk az ő csodálatos orvosságában. «A szellem az, ami éltet, a test nem használ semmit.» (Ján. 6₆₄.) Mi pedig nagyon is a test szerint indulunk, annak vágyait követjük. A krisztusi szellem, amely egyedül éltet, veszendőben van. Az erős hit, amely előfeltétele gyógyulásunknak, hiányzik bennünk. A pogány százados beteg szolgájának egészségeért könyörög s az Úr válaszol neki: «Menj s *amint hittél*, úgy legyen neked. És meggyógyult a szolga abban az órában». (Mt. 8₁₃.) Ismerjük e pogány százados hitét, amelyhez hasonlót isteni orvosunk nem talált egész Izraelben. Vajha mi is az ő erős hitével keresnők fel Jézust az Oltárszentségben, mily sok testi és lelki gyógyulást eszközölhetnénk ki Tőle. Azért mondom nektek — mondja ma is az Úr — mindazt, amit imádkozva kértek, *higgyétek, hogy megnyeritek* és megleszen nektek. (Mk. 11₂₄.) *Bizodalunk* a mennyei balsam gyógyító erejével szemben is legyen sokkal nagyobb. Kérjünk hittel gyógyulást — figyelmeztet Szent Jakab apostol — *semmit sem kételkedvén*, mert aki kételkedik, hasonló a tenger hullámához, melyet a szél indít meg és hány idestova. Ne gondolja az ilyen ember, hogy kap valamit az Úrtól. (Jak. 1_c.)

Mi előbb minden más orvost segítségül hívunk s minden általuk rendelt orvosságot megpróbálunk s ha már látjuk, hogy a betegségben, bajban semmi sem segít, akkor hívjuk az Úr Jézust. Sokszor nem is azért, hogy gyógyítson, hanem hogy a halálra előkészítsen. Arra nem is gondolunk, hogy ő gyógyítani is tud, testi betegséget is szívesen orvosol, az egészséget is visszaadja, ha Őt erre kéri. «Kérjétek és megadatik nektek!» Sokakat meggyógyított — olvassuk Szent Márk evangelistánál (3₁₆.) — miért is megrohanának, hogy illethessék őt mind, akik valamilyen nyavalyában szenvedtek.» Ma hiányzik ez a bizalomteljes megrohanása az Úrnak betegeink részéről, pedig ma is erő árad ki Belőle minden beteg gyógyítására. (Lk. 6₁₉.) Elég volna ruhaszegélyét, a hófehér szentostyánának külső színét érinteni, áldását fogadni, hogy a vérfolyástól és minden nyavalyától megszabaduljunk.

Van azonban főképp lelki gyógyulásunknak egy másik nagy akadály is. Bár van hitünk és bizodalunk a szentségi Jézusban, mégsem gyógyulunk, mert nem akarunk. Lehetséges ez? A napokban mondá valaki: Nem merem a szentáldozás előtt kimondani e szavakat «csak egy szóval mondjad és meggyógyul az én lelkem», mert attól félek, hogy az Úr Jézus tényleg meggyógyít és rendetlen vonzalmamat elveszi tőlem. Ajkainkkal kimondjuk ugyan, de szívünkben titokban mégis mást óhajtunk. Elszakadni egészen a bűntől, a bűnös élvezettől, a földiekhez való ragaszkodástól nem tudunk, nem akarunk s mi mégis csodálkozunk, hogy annyiszor áldozunk és mégsem gyógyulunk. Legyen egészen őszinte és hittel, bizalommal teljes a mi fohászuk s a szentségi Jézus, isteni orvosunk egy szavával, egy látogatásával meggyógyít minket.

Fekete karácsony... fehér karácsony.

SÖRÉT éjtszaka borult a kis városkára. A szűk utcákon fakó villanyfény világított. Sűrű, sötét hófelhő takarta el a csillagokat az emberek szeme elől. Nem tűnt fel, mert ma senki sem nézte a csillagokat. Ma este a karácsonyfán tündöklő csillagokon pihentette mindenki szemét.

Kint komoran, feketén meredeztek a háztetők. Fekete karácsony. Oly soknak szomorú karácsony. Elhagyatva, kitzasztva, nyomorúságok között élni nagyon nehéz. A boldogságot még közeledni sem engedi a keserűség.

Ketten vannak a rideg padlásszobában. Egymáshoz húzódnak, hogy melegebb legyen. Anya és gyermeke. Két árva lélek. Csendben üldögelnek. Az asztalon egyetlen filléres gyertya ég. Ennyi maradt a szép karácsonyfából. Míg a kis gyertya árván, reménytelenül csatáját vívja a sötétséggel, lelkük messze jár a régi szép világban. A pislákoló szelíd fény lassan álomba ringatja őket. Boldogító álom, mely feledtet mindent e világban: testi, lelki fájdalmat... és a fekete karácsonyt.

Az utcán egy lélek sem jár. Minek jönnének a hideg utcára, mikor a családi otthon oly meleg. Ó! De akinek az otthon még hidegebb, mint az utca, azt az utca csalja. Ennek nehéz ellenállani.

A hideg kíméletlen keze ébresztette fel. Gyermeke átkarolva tartja fogva. Kínzó gondolatok gyötrik. Minek is teremtett az Isten anyai szívet. Nem tudja továbbnézni nyomorgó gyermekét. Hiába könyörög, senki sem segíti. Itt mást kell tenni.

Kibontakozik gyermeke karjából. Fájdalomtelt szenvedéllyel csókolja. Majd kendőt kap magára. Keze tétován remeg a kilincsen. Erőt vesz magán, kilép az udvarra. Minden sötét. Lázasan töpreng jövőjén. Borzalmas álom... fekete karácsony.

Lépéseinek egyenletes kopogása hallatszik a kihalt utcákon. Itt-ott kutyacsaholás a felelet. Észre sem veszi, hogy már siet, sőt rohan. Fájó érzélem megdölgölés nélkül hajtotta.

A Kálvária-hegy lábához ért. Útja hirtelen meredek lett. Könnyebb út

is csalogatta. Az hosszabb, neki sietnie kell, nem azt választotta. Nekivágott a meredek hegyoldalnak. Kezét véresre sebeztek a bokrok, melyekbe kapaszkodott. Máskor fele utat sem tudta volna megtenni, most a szenvedély megkészszerzte erejét. Pihegő mellett, fáradtan, leverten ért fel a hegytetőre.

Visszanézett. A városka száz meg száz apró villanszeme nevetett felé. Csalogatták vissza. A hideg szellő is megcsapta. Összébhúzta kendőjét. Elfordult a csalóka képtől és a hegytető másik széléhez ment. Óriási mélység tátongott előtte. Alant lassan, méltóságteljesen hömpölygött a vén Duna. Pajkos habtüdőrci locsogva paskolták egymást, összekuszálva a parti lámpák visszatükröződő fényét. Ezt sem tudta nézni. Hideg borzongás futott végig hátán. Szeme könnybe lábadt. Dideregve, remegő ajakkal rebegte:

— Ó, kegyetlen élet, hát úgy kell elpusztulnom?

A halál hideg kezének érintését érezte. Borzadt tőle, pedig kívánta. Elfordította fejét, lehúnyta szemét, nem akart semmit sem látni. Kezébe temette arcát. Újra könnyek töltöttek szemébe. Oly jól esett utoljára kisírni magát.

Feltekintett. A Kálvária keresztjei tüntek szemébe. Valami ellenállhatatlan erő vonzotta.

— Csak egy percre megyek oda — szólt magában, hogy gyengeségét lázadó énje előtt kimentse.

Imbolygó léptekkel közeledett a kereszt felé. Nem mert egészen közel menni. Hiszen megtagadta már régen a keresztrefeszített Krisztust. A nyomor tette hitetlenné.

— Nem érdemeltem ilyen súlyos keresztet — kiáltott keservesen akkor.

Most pedig, amikor felhozta keresztjét a szenvedések hegyére és visszatekintett a keserves útra, akkor látta, hogy tévedett. Ott kereste a segítséget, ahol semmibe sem vették fájdalmát. Belátta, hogy keresztjét itt kell letennie annak lábaihoz, aki megkönnyíti az elfáradtakat. Ez a gondolat felbátorította. Lassan odacsúszott a kereszt lábához. Átölelte szótlan, néma fájdalommal.

Kezére valami hideg esett. Hópehely. Kövér pelyhekben szálldogált a hó. Meg-megcsillant a villanylámpák fényében. Egy egészen közel szállt hozzá. Beletekint. Keze önkénytelenül összecusukodik, arca átszellemül. Csodálatos képet rejteget a hópehely.

... Szerény polgári lakás. Mennyezetig érő karácsonyfa körül áll a család. Fiatál pár és kis leány. Karácsonyi boldogság. A kicsike tapsol, szülei csókolják. Kint szépen esik a hó... fehér karácsony... kimondhatatlan jó...

A boldog emléken révedez lelke. Szeme messze néz a hópehelyeken át. Csillogó pehely jön és folytatódik a csodás látomás.

... Az asztalon áll a kis karácsonyfa. Az idő eljárt. A kis leány már diplomás nagy leány. De ma gyermek lett újra. A szeretet lángja lobog lelkében. Átkarolja szüleit, úgy nézi a fát. Kint hófehér a kép... fehér karácsony... oly igen szép...

Ébren van, vagy álmodik? Szemét dörzsöli. Csodás e jelenés és ő nem

érdemel csodát. Nem gondolkodhat soká; elkopott hópehely folytatja a csodát.

... Csillog a karácsonyfa. Vidámság, ének, menyasszony boldog kacaja.

— Hitetlen emberrel nem lehetsz boldog — szól aggódva édesánya.

— Ugyan, anyus! Ki gondol ma erre, fiatalság, gazdagság, ez ma az élet.

Kint gyéren esett a hó... szürke karácsony... azt hiszi, boldogító...

Arca megenyhül, boldog életét látta. Reszketve húnyja le szemét.

Hópelyhek repülnek és egy új pehely továbbmondja a mesét.

... Már saját otthonát látja. Gyermeke újjongva tapsikol kezével.

Ő alig tudja visszatartani könnyeit. Férje most a kaszinóban ül, mert a válás, karácsony csak asszonymak meg gyermeknek való. Fiatalság, gazdagság hamis fény, boldogtalanságot hozott. Széthúzta az ablak függönyét... Kint nem esett a hó... fekete karácsony... elhagyatva oly borzasztó...

Összekulcsolja dermedező kezét. Az eget nézve vár újabb csodát. Türelmetlenül keresgél a hópelyhek között, a folytatás vajjon melyikbe rejtőzködött? Már sűrűn hull a hó szerteszét s a várva-várt a pelyhek között táncot lejtve a vágyakozónak így regél:

... Rideg, sötét padlásszoba. A fényes karácsonyfából csak egy gyertya.

Hogyan került ide? Férje az oka. A kaszinóban kártya, sikkasztás. Mi sem könnyebb a hitetlennek, mint az elbukás. Gyáván hátrált meg az élet elől.

Itt hagyta árván, koldusan családját. A kis özvegyasszony gyámollítót sehol sem talál. Diploma értéktelen papír kezében. Munkát nem kap. Nyomor,

nélkülözés, a holnap gondja, már nem sokáig bírja. Koldulni ment, hogy gyermekének kenyeret adhasson. Mintha csak a sors üldöznék, semmi sem sikerül.

Magával már nem is törődik, csak gyermekét sajnálja. Töpreng, mit tegyen...

Jaj! Gonosz kísértő; nem lehet... nem tudom itt hagyni. De ha kell... és talán jobb dolga lesz az árvaházban... Kezdőt kap magára, nyitja az ajtót.

Kint nyoma sincs a hónak... fekete karácsony... vígasztalan a nyomorogónak...

És most itt van a halál kapujában. Mi lesz ezután? Jobb-e? Rosszabb-e?

— Irgalmas Isten! Küldd el a jövőt mutató hópelyhet — tör fel a sóhaj kebléből.

Remél az elhagyott, mert van pártfogója. Mellette mintha kezét fel-emelte volna a szobor, a Szűzanya, a szomorúak vígasztalója. A hatalmas Szűz közbenjárására fellebbentette az Úr a jövő titokfátylát egy utolsó pelyhenben.

... Megtisztult szívek énekelnek a templomban: Békesség az embereknek, kik e jászolhoz imádkozni jönnek. Imádkozni és kegyelmet nyerni. Áldást kérni, hogy a föld legyen Isten országa. Ma született királya, a Megváltó. Király, aki által mindnyájan testvérek lettünk, aki által békét, szere-

tetet, irgalmat, boldogságot nyertünk . . . Ott térdel ő is e jászolnál mélyen meghajolva. Bűnbánó Magdolnaként könnyeivel a jászol lábát mossa. Hallja ő is a szót: «Menj békével és többé ne vétkezzél. A gondviselő Istennek reád is van gondja . . .»

— Istenem! — nyögi bágyadt boldogan — Te vártál engem, erre nem gondoltam . . .

Megkondul a harang, csalogat a hangja.

— Megyek, Jézusom! — csak ennyit tud szólni.

Megindul a hegyről a behavazott úton. Csodálkozva körülnéz, már mindent takar a hó . . . fehér a karácsonya . . . oly jó . . . oly szép . . . oly boldogító.

Kolozsváry Ferenc.

Decemberhavi imaszándékunk:

Az igazság érvényesülése minden vonalon.

A világ tele van gyűlölettel, acsarkodással, képmutató álnoksággal. Megromlott az emberekben a jellem. Szörnyű igazságtalanságok mindenfelé. Mélypontján áll a közéleti tisztesség. Nagyfokú az elkeseredés. Ha nem jön tisztító változás, nem sokáig bírja már az emberiség. Mint egykor a Messiás után, úgy eped az igazak lelke újra az Ő evangéliumi igazsága után. Az igazság abszolút — csak teljességében igaz. Nincs féligazság. A nagyon lármázó igazságvédelem legtöbbször igazságtalanságot akar igazság gyanánt elfogadtatni. A valódi igazság előtt meghajlik minden igaz ember, csak a gonoszok fenekednek ellene. A valódi igazság érvényesülése megnyugtató, vigasztaló, sőt áldozatokra hangoló. Az igazság tud igazi lelkesedést kiváltani s ezúton nagy tettekre képesíteni az embereket.

Minden okunk megvan tehát arra, hogy vágyakozzunk az igazság érvényesülése után. *S eme vágyakozásunkat fokozzuk adventi vágygá:* az igazságot abban a tökéletességében akarjuk, amelyben Krisztus hozta azt a világra; olyan igazságot akarunk minden vonalon, amely az isteni Megváltó szelleme érvényesülésének teljesen szabad teret enged. S mivel már úgy látszik, mintha megfogyatkoztak volna a földön az erők, melyek az igazság érdekében sikraszálljanak, *imádságunkkal isteni erőket akarunk megindítani az igazság érdekében.* — Amikor az oltáregyleti imaóránkon térdelünk és a sok bűnért engesztelni törekszünk, azért is kell könyörögnünk, hogy *Isten avatkozzék be a világ gonoszságának megszüntetésére; ragyogtassa fel a földet újra az igazságot olyan tökéletesen és ellenállhatatlanul, mint az szent Fia evangéliumában van.*

Kedves oltáregyesületi tagok, egyesítsen bennünket ez a szándék a titkos «Nagyszentség» előtti imában és csüggedés nélkül nézhetünk a jövőbe, mert egyedül az Isten kegyelme, az Úr Jézus szellemének a diadala képes arra, hogy béke legyen a földön, hogy *testvéri ölelésben találkozzék az emberek lelkében igazság és béke.*

Az Oltáregyesület tagjai decemberben a következő napokon nyerhetnek teljes búcsút: dec. 1., 3., 8., 25., 27.; az imádási óra napján; a havi közös ájtatosság napján; azon a napon, amelyiken szentáldozásukat az egyesület elhúnyt tagjaiért felajánlják.

Az Oltáregyesület a jövő évben nov. 6-án tartja kiállítását, mert azon a napon lesz a magyar Oltáregyesület 75 éves jubileuma. Szeretnénk sokat adni a szegény templomoknak. Aki teheti, legyen ebben a rendes alamizsnán túl is segítségünkre. (Aki egészen ajándékoz egy tárgyat, pl. 80 P-t beküld egy kehelyre, nevét bevésztjük a kehely talapzatába.)

Engesztelő nagy novénánk dec. 30-tól jan. 7-ig lesz az Örökimádásban.

Választmányi ülése volt nov. 13-án az Oltáregyesületnek. Az ülésen dr. Mészáros János prelátnak elnöklése alatt letárgyalták az Oltáregyesület életének — m. t. olvasóink előtt már ismert — eseményeit és elhatározták, hogy a jövő évben az Oltáregyesület alapításának 75 éves jubileuma alkalmából a kiállítást nov. 6-án tartják meg és az 1935. évben pedig nem lesz kiállítás. Ezért a kérvényeket az idén egészen febr. 1-ig elfogadja a központ.

A kérvényekkel kapcsolatban elhatározta a választmány, hogy soron kívüli kérvényeket nem fogad el. (Kivétel csak templomrablás esetében lehet, ha van miből adni.) Min-

den beérkezett kérvényre küld ezentúl nyomtatott levelezőlapon választ, amelyen a szükséges információk is megadtnak.

A választmányi ülésen dr. Mátrai ügyv. igazgató számolt be a harangügy állásáról, amely — hála Istennek — elég kedvezőnek mondható, amennyiben már alig hiányzik pár száz pengő, amelyre szintén van fedezet. Jelenti, hogy a harangpersely által elvont összeget, amely miatt a templom kétezer pengővel tartozik az Oltáregyesületnek, reméli, hogy meg tudja téríteni, amennyiben biztos ígérete van kétezer pengős adományra, amelyet jan. 15-re ígértek meg neki.

Az «Örökimádás» és «Jézusom Örömm» ügyéről szólva örömmel jelenti, hogy az előfizetők száma nem csökkent, hanem a «Jézusom Örömm»-nél inkább emelkedett.

A választmányi ülés hódolattal emlékezett meg Eger köztisztelőiben álló főpásztoráról, akit aranymiséje alkalmából üdvözölt. Köszönetét fejezte ki dr. Schütz Antal egyetemi tanárnak díszközgyűlésünkön tartott előadásáért és Mária Damascéna tartományfőnöknőnek az Oltáregyesületben kilenc éven át végzett odaadó munkájáért.

Dr. Mészáros János preláthus bemutatatta a választmánynak az ülésen először résztvevő főnöknő-társelnököt, akinek az Oltáregyesület ügyét anyai szeretetébe ajánlotta és kérte a választmányt, hogy az Oltáregyesületben hagyományos szeretettel vegyék az új főnöknőt körül.

Dec. 8-án délelőtt 9 órakor ünnepléses nagymise lesz az Örökimádásban a kongreganisták részére, amelyen az éneket a Virgo Reparatrix-kongregáció csoportja látja el. Délután az ünnepi áldást az érseki helytartó úr adja, akinek jelenlétében újítják meg összes kongreganistáink a fogadalmukat.

Sorsjáték az Oltáregyesület céljaira. Mult számunkban jeleztük, hogy Urangyalás harangunk még hiányzó költségeire egy fajtiszta vizslát sorsolunk ki. Közben fináncok jelentek meg nálunk és közölték, hogy engedély nélkül még az Oltáregyesület családi körében sem tarthatjuk meg büntetlenül a sorsolást. Amikor

a lelkész utánajárt a dolognak, azt a tanácsot kapta, hogy ne kérjünk csak az egy vizslára engedélyt, hanem ha már a pénzügyminiszterhez kell folyamodni, rendezzünk nagyobb szabású tombolát. A tanácsot megfogadtuk és most pénzügyminiszteri engedéllyel olyan sorsjátékot rendezünk, amelyen a vizsla mellett még 6 darab női aranyóra, sok ékszer, kegy- és disztárgy, használati cikk stb., összesen 100 drb nyermény kerül kisorsolásra 1000 P értékben, melynek ellenében kiadunk 2000 drb sorsjegyet egyenként 50 filléres áron. A fiókoltáregyesületek terjesztőnői kaphatnak eladásra 10—25—50 számot felbélyegzett elárúsítási ívvel. A sorsolást febr. 12-én este 1/27-kor fogjuk az oltáregyesületi ház Szent Erzsébet-termében megtartani. Sorsjegyet a pénz (a 50 fill.) előzetes beküldése mellett postán is küldünk. Postabélyegre ez esetben (2 fill bélyeg + boríték 3 fill.) 5 fillért kérünk hozzáadni.

Harangunk hiányzó költségeire adakoztak: Kiss Jánosné 8 ezüstkoronát, N. N. 5 P-t, özv. Czapp Károlyné 1 P-t, Várdai Béla dr. 5 P-t, harangpersely okt. 29-ig 86 P 67 fill., egy édesanya a fia emlékére 10 P, Vendég Hajnalka 5 P, N. N. 2 P, Kulla Mária 5 P, Fejős Magdolna 2 P, özv. Peringer Nándorné 10 P, Schwestern Vilmosné 2 P, N. N. 50 fill., N. N. 1 P, N. N. 2 P, N. N. 50 fill., egy áldozópap egy szándékra 5 P, N. N. 10 P (újra a már adott 50 P-höz), Szabó Ferencné 18 drb rézkeretes szentkép, Prohászka Gáspárné egy saját készi-

tésű szép nagy gobelin-kép, N. N. egy aranygyűrű, *Dusch Aurélné* 20 P, *özv. Szatmáry Józsefné* 10 P, *özv. Komlóssy Istvánné* Alsódabas 10 P, *özv. Súlyom Imréné* 4 P 50 fill., N. N. 3 P, B. M. 2 P, N. N. 3 P, *Szücsné* 1 P. *Isten fizesse meg az adományozók jószágát és áldja meg teljesséssel jószándékaikat.* Reméljük, hogy a jövő számunk a haranggyűnk végleges rendezéséről számolhat be.

Az Oltáregyesület 75 éves jubileumára való előkészületben fokozott buzgóságot kér a központ összes filiálisaitól. Használjuk fel ezt az alkalmat fokozott tevékenységre a szentségi Jézus eukarisztikus országának terjesztése és a szegény templomok fölségélyezése érdekében. — Tartsunk propagandagyűléseket és ünnepélyeket (tea-, műsoros est stb.), amelyeknek jövedelmét mint jubileumi külön adományt juttassuk el a központnak, mely nagyon is rászorul a jubiláris kiállítás nehéz feladatával szemben erre a rendkívüli támogatásra.

A Központi Oltáregyesület Lipótvárosi Fiókjá október 29-én tartotta Ortvai Rezső apátplébános úr vezetése mellett átszervező ülését. A nagy előadóterem teljesen megtelt érdeklődőkkel. Főt. dr. Mátrai Gyula közp. igazgató úr hatásos beszédben serkentette a megjelenteket az egyesületbe való belépésre, mondván: «Legyen a mai Krisztus Király ünnepe igazi ünnepe a híveknek. Krisztus Kriály nemcsak a legszegényebb, de a legszebb templom hívei szívébe, lelkébe betekintett és örült

azoknak a lelkeknek, amelyekből az Ő trónja áll. Hiszi és reméli, hogy újjáalakítják ebben a legszebb templomban az Oltáregyesületet és ebben a gyönyörű templomban igazán neki járó, hozzá méltó Oltáregyesületi étellel, királyi házban, királyi szolgálattal, királyi udvarral vesszük körül Krisztus Királyt és a Bazilika Oltáregyesületének ismét elsők között lesz a helye, miként a múltban».

Ezután Ortvai Rezső apátplébános úr kijelentette, hogy ő maga személyesen veszi át az Oltáregyesület vezetését és hogy megnyugtassa a közp. igazgató urat, felhívást intézett a megjelentekhez, hogy mondják ki határozatilag, hogy valamennyien hűséges tagjai lesznek az Oltáregyesületnek, amit a közgyűlés határozatilag kimondott.

Igy örömmel jelenthetjük, hogy Budapest legnagyobb templomának hívei körében az oltáregyesületi élet meginđult.

Jelentéseket kaptunk a veszprémi egyházmegyei, bábolnapusztai és szödligetioltáregyesületi életről, amelyek mindegyike örvendetes buzgóságról és tevékeny oltáregyleti életről számol be.

A veszprémi Oltáregyesület nagy halottjának, *Jankovich-Bésán Erdréné* grófnénak lelkét az oltáregyesületi tagok buzgó imáiba ajánljuk. Nemcsak az Oltáregyesületben volt páratlanul buzgó a munkássága, de szociális téren is — főleg szövödműhelye megalapításával — elévülhetlen érdemeket szerzett. Az Úr Jézus legyen mielőbb nagy jutalma!

Új Oltáregyesületek alapítását jelentik: *Bicske, Püspökhatvan, Nemesböd, Pestszentlőrinc és Budapest-Külső Fehérvári-útról.* A szentségi Jézus áldása legyen a buzgó új tagokon.

A városmajori fiók Oltáregyesület dec. 8-án este 7 órakor szegényei javára adventi estélyt rendez. A beszédet mondja dr. Mészáros János érs. helynök úr. Énekel Laurisin Lajos operaénekes. Közreműködik még a Szent Cecília énekkórus és egy szavalóművész. A zárszót mondja Kriegs-Au Emil plébános úr. Szeretettel meghívják az oltáregyesületi testvéreket.

A Budapesti Orsz. Közp. Oltáregyesület 1933 nov. 20-iki terjesztőnői gyűlésének sorrendje: 1. Egri érsekhez, Schütz Antal egyetemi tanárhoz és a Mária Reparatrix-zárda tartományfőnöknőjéhez intézett levelek. 2. A veszprémi Oltáregyesület

elnöknője, gróf Jankovich-Besán Endrénének elhunyt. 3. Visszaemlékezés az Örökimádás-templom 25 éves jubileumára. 4. Eucharisztikus díszgyűlésünk. 5. A veszprémi egyházmegyei igazgató úr jelentései: a) bábolnapusztai, b) szödligeti, c) felsőgödi. 6. Új oltáregyesületek alakultak még Bicskén, Püspökhatvanon, Nemesbödön (Vas m.), Pestszentlőrincen és Budapest-Külső Fehérvári-úton. 7. Három olyan kérvény, melynek elintézését sürgősen kéri. 8. Köszönőlevelek érkeztek ft. Kelemen Krizostom pannonhalmi apáttól és dr. Pesthy Frigyes plébánostól. 9. Triduum Szent Erzsébet tiszteletére nov. 17., 18., 19. és 19-én 9 órakor ünnepélyes nagymise. (59 P 17 fillér gyűlt be.) 10. Nov. 20-án 9 órakor énekes mise Istenben boldogult Kánter Károly emlékére. 11. A szépcsendesü harangok ügye volt.

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

	Pengő		Pengő
«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés	2.50	Levelezőlapok «Örökimádás-templom»... ..	—10
Egyes példány	—25	Litánia szent Józsefről	—05
Régi teljes évfolyam... ..	1.20	«Kánter Károly»-emlékkép	—05
Vezérkönyve	—80	«Jézusom Örömom» folyóirat, előfizetés egész évre... ..	1.60
Az Oltáregyesület: Felvételi füzet	—10	Egyes példány	—16
Félszázados története	3.—	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme	—32
Érme	1.—	indulója	—08
Szervezése és működése... ..	—10	Kis Örökimádás imakönyv	1.—
Jézus Szíve hónapja, füzve... ..	—30	Fehér lilium	—15
kötve	—60	Az isteni Gyermekeknél ima-	
Nádasdy «Havi magány»	—80	könyv	1.50
Kis szent Terézia szelleme	3.50	Hozzávaló énekpótfüzet	—50
Litánia latin szöveggel	—05		

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda r. t. Budapest. — Felelős: ifj. Kohl Ferenc.